

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

SBORNÍK KORPORÁTNÍCH JUDIKÁTŮ MĚSÍCE

LEDEN-PROSINEC 2025

OBSAH*

LEDEN 2025		Prohlašování pravosti podpisů na převodní smlouvě	4
ÚNOR 2025		Zneužití práva a ukončení konkurenční doložky	5
BŘEZEN 2025		Promlčení nároku z bezdůvodného obohacení.....	6
DUBEN 2025		Přípustnost „předstižných návrh“ do obchodního rejstříku	7
KVĚTEN 2025		Akcionářská žaloba jako zneužití práva.....	8
ČERVEN 2025		Promlčení ručení člena představenstva za dluhy společnosti.....	9
ČERVENEC 2025		Přezkum zprávy o vztazích	10
SRPEN 2025		Přičitatelnost dobré víry kolektivnímu orgánu	11
ZÁŘÍ 2025		Přezkoumání důvodů pro nevyplacení odchodného	12
ŘÍJEN 2025		Souběh funkcí & bezdůvodné obohacení	13
KONEC ROKU 2025		Protesty	14

**Předložený sborník je souhrnem rozhodnutí Nejvyššího soudu, která byla vybrána a publikována na osobním profilu LinkedIn Ondřeje Floriána. Níže poskytnuté právní věty jsou upraveným textem daných rozhodnutí, nejsou tedy doslovným přepisem ani právními větami vybranými Nejvyšším soudem k publikaci ve sbírce rozhodnutí ani v jiném dokumentu. Krátké komentáře H&P k daným rozhodnutím jsou čistě orientační; nejedná se o právní stanovisko ke kterémukoliv z rozhodnutí, ale o zjednodušený přepis obsahu daných rozhodnutí.*

PŘEDMLUVA

Vážení klienti, obchodní partneři a pravidelní čtenáři textů o právu obchodních korporací,

s potěšením Vám představujeme další vydání našeho sborníku vybraných rozhodnutí soudů, který pro Vás v HAVEL & PARTNERS připravujeme již tradičně jako ucelený přehled klíčové judikatury uplynulého roku. Rok 2025 opět potvrdil, že právo obchodních korporací zůstává živým a dynamickým oborem, jehož vývoj je ve značné míře formován právě rozhodovací praxí soudů.

I nyní, více než dvanáct let po velké rekodifikaci soukromého práva, nemusel Nejvyšší soud dlouze hledat zajímavé oblasti pro tvorbu významných judikaturních počinů. Pokračoval v dalším zpřesňování výkladu řady institutů, které mají bezprostřední dopad na každodenní fungování obchodních korporací. Judikatura se nadále z různých pohledů věnovala otázkám odpovědnosti členů volených orgánů (bezdůvodné obohacení, akcionářské žaloby a zneužití konkurenční doložky), protestům proti přijatým usnesením valné hromady, institutu zneužití práva, řízení o jmenování znalce k přezkumu zprávy o vztazích ale i dalším tématům, která v praxi pravidelně vyvolávají nejistotu a spory.

V HAVEL & PARTNERS dlouhodobě sledujeme judikaturní trendy a systematicky analyzujeme nová rozhodnutí s cílem identifikovat ta, která přinášejí významný posun ve výkladu právních norem nebo významně upřesňují dosavadní závěry. Právě ty totiž budou zpravidla ovlivňovat i Vaši každodenní praxi. Taková rozhodnutí pro Vás vybíráme a již několik let je pravidelně sdílíme na měsíční bázi prostřednictvím našeho profilu na síti [LinkedIn](#). Tento sborník pak představuje jejich ucelený souhrn za celý kalendářní rok.

Při výběru judikátů klademe důraz zejména na jejich praktický význam. Nejde nám pouze o akademický výklad práva, ale především o rozhodnutí, která mají reálný dopad na řízení společností, nastavení vnitřních procesů či strategická podnikatelská rozhodnutí. V řadě případů se jedná o judikaturu, která potvrzuje určité dlouhodobé tendence, jindy naopak o rozhodnutí, jež dosavadní přístup soudů nebo odborné veřejnosti významně korigují.

Na následujících stránkách tak naleznete výběr rozhodnutí opatřených upravenou právní větou a stručným komentářem, jehož cílem je poskytnout základní kontext a usnadnit orientaci v dané problematice. Nejde o vyčerpávající právní analýzu ani o právní stanovisko, ale o praktického průvodce aktuální judikaturou v oblasti práva obchodních korporací.

Děkujeme Vám za dlouhodobou důvěru a zájem, který této sérii věnujete. Věříme, že Vám i letošní ročenka poslouží jako užitečný zdroj informací a inspirace pro Vaši praxi. Budeme rádi, pokud s námi zůstanete i nadále a budete sledovat náš pravidelný výběr TOP korporátních judikátů i v průběhu roku 2026.

Přejeme Vám příjemné a přínosné čtení.

ONDŘEJ FLORIÁN

Partner

ondrej.florian@havelpartners.cz

JIŘÍ KUNÁŠEK

Partner

jiri.kunasek@havelpartners.cz

KAMIL KOVAŘÍČEK

Senior advokát

kamil.kovaricek@havelpartners.cz

LEDEN 2025

Prohlašování pravosti podpisů na převodní smlouvě

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2025, sp. zn. 27 Cdo 3120/2023

smlouva o převodu podílu, převod podílu v s.r.o., úředně ověřený podpis, prohlášení o pravosti podpisu, účinnost převodní smlouvy, neplatnost smlouvy, absolutní neplatnost, veřejný pořádek

Krátký komentář H&P | Rok 2025 byl zahájen rozhodnutím, které se zabývá účinností smlouvy o převodu podílu v s.r.o. Tentokrát více z advokátního pohledu, jakkoliv neméně důležitého pro širokou praxi.

V daném případě došlo k uzavření převodní smlouvy mezi právnickými osobami. Na straně jedné za převodce uzavíral převodní smlouvu advokát (jako statutární zástupce dané korporace), přičemž tento advokát poté nabyvateli (tedy druhé smluvní straně) provedl prohlášení o pravosti podpisu (náhradu úředně ověřeného podpisu). Úřední ověření podpisů je přitom dnes ze zákona podmínkou účinnosti převodní smlouvy.

Nabyvatel se později domáhal vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. K překvapení nabyvatele soudy prvního i druhého stupně jeho návrh zamítly, jelikož dle jejich názoru se vůbec nestal společníkem společnosti. Soudy totiž vyložily požadavek úředně ověřeného podpisu tak, že jeho smyslem je dosažení vyšší míry právní jistoty. Dle jejich názoru je imanentní podmínkou pro dosažení tohoto smyslu to, že ověřovat podpisy bude osoba nestranná bez zájmu na daném ověření (transakci).

Nejvyšší soud se s tímto závěrem neztotožnil. Uvedl, že požadavek nestrannosti kladený na osobu ověřující podpis (prohlašující pravost podpisu) nelze ze zákona dovodit. Naopak, zákon o advokacii předpokládá jako jednu z variant to, že advokát bude prohlašovat pravost podpisu na listině, kterou sám sepsal. Doplnil také, že rovněž nesouhlasí s názorem nižších soudů, že by případné porušení zákona o advokacii či stavovských předpisů advokátem mělo vést k automatickému závěru o neplatnosti převodní smlouvy pro nedostatek formy. Jednalo by se totiž o nepřiměřený zásah do právní jistoty všech třetích osob, které nemohou snadno zjistit, zda jsou stavovské předpisy advokátem dodrženy.

Soudy nižších stupňů také nepřihlíděly k ustálené judikatuře, dle které je nutné přihlídnout k tomu, zda smysl a účel požadavku na úřední ověření podpisu na převodní smlouvě má vést k neplatnosti dané smlouvy, a to v tomto případě dokonce absolutní neplatnosti (jelikož žádná ze stran relativní neplatnost nenamítala). Jakkoliv sice obecně platí, že normy chránící právní jistotu patří mezi normy chránící veřejný pořádek, nelze dle Nejvyššího soudu přehlédnout, že ochrana společnosti i společníků je sekundárně zajištěna již tím, že se nabyvatel nestane společníkem dříve, než je podepsaná smlouva doručena společnosti.

Dle Nejvyššího soudu tak není důvod sankcionovat absenci úředního ověření podpisu na smlouvě absolutní neplatností pro narušení veřejného pořádku. Nejvyšší soud tak v tomto případě korigoval relativně formalistický přístup k dané věci od soudů nižších stupňů, stejně tak jako lépe vymezil hranice důvodů neplatnosti převodních smluv.

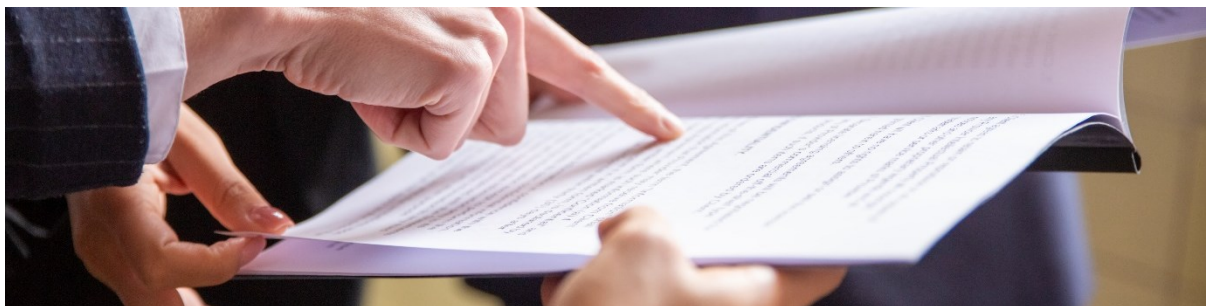
Vybraná právní věta | Při posuzování, zda smlouva o převodu podílu splňuje požadavek úředního ověření podpisu společníka podle § 209 odst. 2 zákona o obchodních korporacích, nebo jeho nahrazení prohlášením o pravosti podpisu podle § 25a zákona o advokacii, není významné, že advokát ověřující podpis zástupce společníka zároveň zastupoval nabyvatele podílu.

Ačkoli obecně platí, že právní normy chránící právní jistotu třetích osob patří mezi právní normy chránící veřejný pořádek, v případě § 209 odst. 2 zákona o obchodních korporacích je ochrana společnosti a ostatních společníků zajištěna již úpravou účinnosti smlouvy o převodu podílu vůči společnosti. Proto absence úředně ověřeného podpisu na smlouvě o převodu podílu podle tohoto ustanovení nezakládá absolutní neplatnost smlouvy. Tento závěr byl přijat v poměrech zákona o obchodních korporacích ve znění účinném do 31. 12. 2020.

ÚNOR 2025

Zneužití práva a ukončení konkurenční doložky

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2025, sp. zn. 27 Cdo 1236/2024

konkurenční doložka, odstoupení od konkurenční doložky, zneužití práva, smlouva o výkonu funkce, člen představenstva, dobré mravy

Krátký komentář H&P | Únorovým judikát nás navedl do vod zneužití práva při odstoupení od konkurenční doložky. Konkrétně byl posuzován vztah člena představenstva a akciové společnosti upravený smlouvou o výkonu funkce. V rámci té si strany sjednaly šestiměsíční konkurenční doložku s příslušnou úplatou pro člena představenstva. Součástí daného ujednání bylo taktéž právo akciové společnosti od uplatnění konkurenční doložky upustit, a to nejpozději v den zániku funkce člena představenstva.

Člen představenstva z funkce odstoupil s tím, že mu funkce zanikla téměř až čtyři měsíce po jeho odstoupení. V poslední den jeho funkce došlo taktéž k přijetí rozhodnutí statutárního orgánu akciové společnosti, že od konkurenční doložky odstupuje. Toto odstoupení od konkurenční doložky bylo členovi představenstva tentýž den doručeno.

Spor se vedl o zaplacení příslušného plnění z konkurenční doložky, jelikož dle člena představenstva bylo odstoupení od ní ze strany akciové společnosti neplatné. Dovolával se přitom nálezu ústavního soudu, který shledal odstoupení od konkurenční doložky z konkrétních důvodů za zneužití práva (II. ÚS 1889/19). Tento nálezn byl ale přijat pro vztah zaměstnance a zaměstnavatele a akciová společnost toto rozdílné postavení oproti vztahu člena představenstva se společností namítala.

Nejvyšší soud uvedl, že nemá pochyb o tom, že zneužití práva odstoupit od konkurenční doložky se může dopustit i obchodní korporace vůči členu jejího voleného orgánu; skutečnost, že vůči ní nemá postavení slabší smluvní strany (zaměstnance), není právně významná. Ke zjevnému zneužití práva pak mj. dojde v případě jednání, jehož cílem není dosažení účelu a smyslu sledovaného právní normou, ale které je v rozporu s dobrými mravy vedeno úmyslem způsobit jinému újmu.

Nejvyšší soud v tomto ohledu připomněl kritéria, která vzešla z výše citovaného nálezu ve vztahu k pracovnímu poměru, která mohou svědčit o tom, že skutečně o zneužití práva šlo. Těmito okolnostmi mj. jsou: doba, kdy k odstoupení došlo; došlo-li k odstoupení těsně před skončením pracovního poměru zaměstnance; odstoupení bez uvedení důvodu; nebo to, zda si zaměstnanec již vybral (nebo odmítl) pracovní nabídku v souladu s konkurenční doložkou.

Dle Nejvyššího soudu se tak soudy měly lépe zabývat tím, že k odstoupení od konkurenční doložky došlo až poslední den funkčního období, přestože o jeho konci akciová společnost věděla téměř čtyři měsíce. Nelze tak vyloučit, že o zneužití práva jít mohlo. Při výkladu zneužití práva (a časového hlediska uplatnění práva při jeho posuzování) si Nejvyšší soud přitom vypůjčil i závěry kolegyně Petry Pipkové prezentované v komentáři, na kterém spolupracovala.

Vybraná právní věta | Zneužití práva odstoupit od konkurenční doložky se může dopustit i obchodní korporace (akciová společnost) vůči členu jejího voleného orgánu (předsedovi představenstva). Skutečnost, že tento člen není vůči společnosti slabší smluvní stranou, není v tomto ohledu právně významná.

Soudy mají v řízení zkoumat všechny okolnosti případu, aby zjistily, zda jednostranné odstoupení od konkurenční doložky nebylo zneužitím práva. Mezi tyto okolnosti patří zejména doba, kdy k odstoupení došlo, důvody odstoupení, a také to, zda si člen voleného orgánu již vybral nebo odmítl pracovní nabídku v souladu s konkurenční doložkou.

Jakkoliv neexistuje obecná povinnost vykonat právo ihned (a oprávněný může právo vykonat kdykoliv v rámci stanovených lhůt), může dřívější nečinnost (vyčkávání) a následný výkon práva představovat jeho zneužití, pokud konkrétní okolnosti jednoznačně nasvědčují tomu, že k němu skutečně došlo.

BŘEZEN 2025

Promlčení nároku z bezdůvodného obohacení

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2025, sp. zn. 27 Cdo 459/2024

bezdůvodné obohacení, subjektivní a objektivní promlčecí lhůta, běh promlčecí lhůty, střet zájmů, jednatel společnosti, péče řádného hospodáře

Krátký komentář H&P | Za březen jsme vybrali rozhodnutí týkající se běhu promlčecí lhůty pro nároky z bezdůvodného obohacení. Ačkoliv nejsou závěry tohoto rozhodnutí zcela překvapivé novoty, jedná se o závěry pro praxi významné, které se navíc prolínají s často připomínaným tématem pravidel o jednání ve střetu zájmů.

V projednávané věci nově jmenovaný jednatel společnosti podal žalobu na žalovaného z důvodu, že mu byly společností vyplaceny peněžní prostředky jako úroky ze smluv o zápůjčkách, které s ním měla společnost uzavřít.

S ohledem na dřívější závěry Nejvyššího soudu ohledně nesplnění pravidel o střetu zájmů, však v daném případě smlouvy o zápůjčce společnost vůbec nezavazovaly a žalovaný tak na úroky neměl nárok (k judikatuře ke střetům zájmů odkazujeme na ročenku TOP korpo judikátů [za roky 2020–2024](#)).

Nejvyšší soud však uvedl, že nárok na vydání bezdůvodného obohacení v podobě vrácení nesprávně vyplacených úroků je promlčený. Okamžik běhu promlčecí lhůty pro nárok z bezdůvodného obohacení je totiž určován jak subjektivně (skutečná znalost o existenci bezdůvodného obohacení), tak i objektivně (kdy se mohl a měl dozvědět při vynaložení obvyklé míry pozornosti, pečlivosti a opatrnosti). V některých případech mohou tyto okamžiky splývat, platí ale, že promlčecí lhůta započne běžet okamžikem, který nastane dříve (tím zpravidla bude objektivní kritérium).

Nejvyšší soud k danému případu uvedl, že nový jednatel se mohl a měl dozvědět o nároku na vrácení úroků v brzkém období po jeho zvolení do funkce. Nejpozději cca 4 měsíce po zvolení, kdy mu daňová kancelář předala účetní doklady společnosti a výpisy z bankovních účtů. Dle Nejvyššího soudu nehrála roli ani objektivní nemožnost znát závěry dovolacího soudu o následcích porušení pravidel o střetu zájmů, jelikož ty jsou uplatňovány s tzv. incidentní retrospektivou – od okamžiku vydání závěrů se aplikují i na dříve zahájená soudní řízení, aby soud neaplikoval chybné právo.

Kritéria pro začátek běhu promlčecí lhůty jsou tedy relativně přísná. Jejich správné vyhodnocení je přitom zpravidla součástí povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Nabízí se tedy po vzniku funkce nepodceňovat důležitost interního auditu a seznámení se se všemi základními reáliemi fungování společnosti a jejích potenciálních pohledávek.

Vybraná právní věta | Okamžik, kdy začíná běžet promlčecí lhůta pro nárok z bezdůvodného obohacení, je určován jak subjektivně (tedy skutečnou znalostí o existenci bezdůvodného obohacení), tak objektivně (tedy tím, kdy se mohl a měl dozvědět při vynaložení obvyklé míry pozornosti, pečlivosti a opatrnosti). V některých případech mohou tyto okamžiky splývat, avšak platí, že promlčecí lhůta začíná běžet tím okamžikem, který nastane dříve.

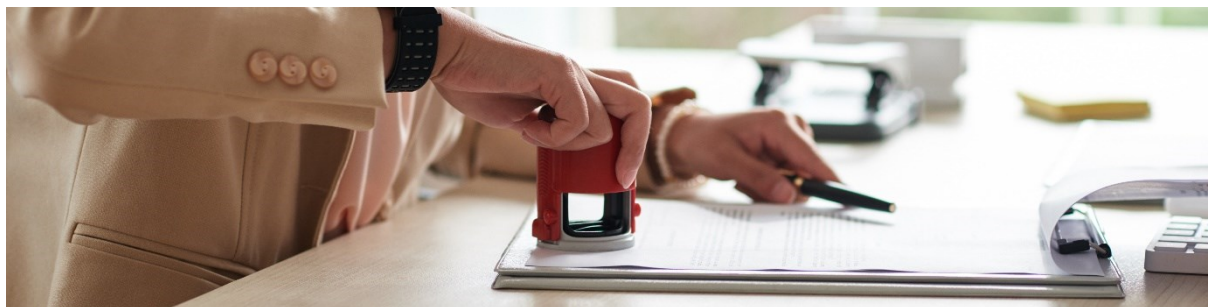
Pro určení počátku běhu subjektivní promlčecí lhůty podle § 621 občanského zákoníku je rozhodující, kdy se ochuzený dozví (nebo měl a mohl dozvědět) o tom, že na jeho úkor došlo ke vzniku bezdůvodného obohacení a kdo je povinen jej vydat. Touto vědomostí se nemíní znalost právní kvalifikace, nýbrž pouze znalost skutkových okolností, z nichž lze odpovědnost za bezdůvodné obohacení dovodit.

Počátek běhu subjektivní promlčecí lhůty tedy spojujeme s existencí skutečností rozhodných pro závěr o nezávadnosti smluv o zápůjčkách, přičemž není rozhodující, zda si ochuzený byl vědom právních následků plynoucích z nesplnění informační povinnosti podle § 55 zákona o obchodních korporacích, které později modifikovala novější judikatura.

DUBEN 2025

Přípustnost „předstižných návrhů“ do obchodního rejstříku

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 4. 2025, sp. zn. 27 Cdo 1847/2024

obchodní rejstřík, návrh zápis do obchodního rejstříku, předstižný návrh, platnost a účinnost právního jednání, deklaratorní zápisy, registrační princip, podmínka, doložení času

Krátký komentář H&P | Dubnovým rozhodnutím jsme přešli do oblasti obchodního rejstříku a tzv. předstižných návrhů. Jádrem tohoto rozhodnutí byl návrh na zápis změn do obchodního rejstříku, kterým byl navrhován zápis změn v obsazení předsedů představenstva a dozorčí rady akciové společnosti. Kámen úrazu spočíval v tom, že podkladem pro navrhované změny bylo usnesení valné hromady s odloženou účinností o několik měsíců do budoucna.

Městský soud v Praze zápis takových skutečností odmítl. Uvedl, že společnost-navrhovatelka není k tomuto návrhu aktivně věcně legitimována, jelikož dle rejstříkového zákona je možné podat návrh až po vzniku rozhodné skutečnosti, tj. v daném případě až po zániku stávajících funkcí (až nastáním okamžiku odložené účinnosti).

Odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně změnil tak, že původní rejstříkový návrh v této části zamítl. Dle něj navrhovatelka sice byla aktivně věcně legitimována, ale navrhované skutečnosti k zápisu do rejstříku nevyplyvaly z listin, které byly k návrhu přiloženy. Navrhované skutečnosti totiž dosud nenastaly; případný zápis by nebyl dle názoru soudu v souladu se skutečným stavem. Navíc dle názoru odvolacího soudu ani nebylo jisté, že navrhované skutečnosti nastanou.

Nejvyšší soud připomněl ustálenou judikaturu, ze které vyplývá, že rozhodnou skutečností pro vznik povinnosti zápisu do obchodního rejstříku je vždy právní skutečnost, v jejímž důsledku dochází ke změně zapisovaných údajů. Pro případ vzniku/zániku funkce je rozhodnou skutečností zpravidla rozhodnutí příslušného orgánu obchodní korporace. Základním předpokladem pro to, že funkce člena orgánu vznikla/zanikla je, že je dané rozhodnutí platné a účinné.

Platnost a účinnost jsou přitom odlišné vlastnosti. Ačkoliv zpravidla nastanou ve stejný okamžik, nemusí tomu být vždy – typicky právě při odložené účinnosti rozhodnutí příslušného orgánu. V tomto případě tak rozhodnutí o volbě do funkce bylo platné, nebylo však ještě několik měsíců účinné. Povinnost zapsat změny do obchodního rejstříku se přitom váže na okamžik účinnosti dané právní skutečnosti. To samo o sobě neznamená, že by navrhovatel nemohl podat návrh na zápis změn do obchodního rejstříku poté, kdy rozhodná skutečnost nastala, ale nenabyla účinnosti.

Pokud je zápis navrhované skutečnosti odložen např. k určitému (nepochybnému) časovému okamžiku, rejstříkový soud pouze přezkoumá, zda takto navrhovaný časový okamžik odpovídá přiložené listině. Bude-li tomu tak, pak zásadně navrhované změny zapíše k navrhovanému pozdějšímu datu. Situace by byla odlišná, pokud by účinnost dané zapisované změny byla vázána na skutečnost, u níž není zřejmé, zda a případně ani kdy, nastane. V takovém případě je nutné ze strany rejstříkového soudu zkoumat tyto speciální podmínky a jejich splnění.

Vybraná právní věta | Návrh na zápis do veřejného rejstříku lze podat jako tzv. předstižný návrh, tedy i tehdy, když je skutečnost podložena platným, avšak dosud neúčinným rozhodnutím orgánu zapsané osoby za předpokladu, že se jedná o zápis údaje, který má pouze deklaratorní účinek.

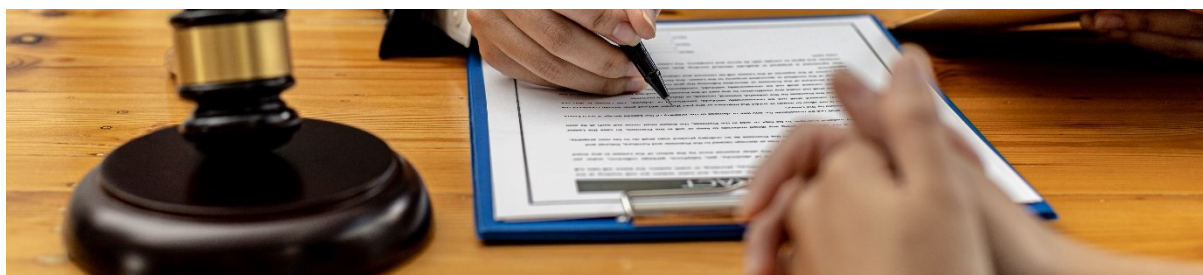
Pokud je účinnost rozhodnutí orgánu zapsané osoby odložena na událost, o které není pochyb, že v budoucnu nastane (srov. § 550 občanského zákoníku), rejstříkový soud není oprávněn zpochybňovat, zda zapisovaná skutečnost ke dni uvedenému v návrhu skutečně nastane. V takovém případě soud pouze ověřuje, zda z předložených listin vyplývá okamžik, který odpovídá navrhovanému dni zápisu. Opačný postup by byl v rozporu s registračním principem, který ovládá řízení ve věcech veřejných rejstříků.

Pokud je však účinnost rozhodnutí orgánu zapsané osoby vázána na splnění podmínky, tedy nejistou budoucí událost, u níž není zřejmé, zda a případně ani kdy, nastane (srov. § 548 občanského zákoníku), je pro provedení zápisu do veřejného rejstříku nutné ověřit, zda tato podmínka byla skutečně splněna.

KVĚTEN 2025

Akcionářská žaloba jako zneužití práva

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2025, sp. zn. 27 Cdo 1753/2024

akcionářská žaloba, zneužití práva, náhrada újmy, péče řádného hospodáře, členové volených orgánů, korporální loajalita

Krátký komentář H&P | Za květen jsme popisovali rozhodnutí žalovat členy volených orgánů o náhradu újmy, která mohla být způsobena typicky porušením jejich povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře.

V případě akcionářských žalob se žalující akcionář stává zástupcem jednajícím za společnost. Specifikem proto je, že náklady související se soudním řízením vznikají samotné společnosti, do majetkové sféry akcionáře se propisují pouze nepřímo a toliko v poměrné výši dle jeho podílu na společnosti. To činí z tohoto institutu potenciálně efektivní nástroj ochrany majetkových zájmů společnosti, ale taktéž logicky příležitost pro oportunistické chování a zneužívající jednání, které bude naopak vytvářet náklady společnosti.

V daném případě byl akcionář se svojí žalobou vůči členům představenstva neúspěšný, když obecné soudy uzavřely, že společnosti újma nevznikla, tudíž členy nebylo o co žalovat. Na to reagovala společnost, která chtěla po žalujícím akcionáři částku přesahující milion korun českých, jako náhradu újmy (zřejmě způsobenou podáním akcionářské žaloby, a tedy nejspíše hrazením soudních výloh).

Nejvyšší soud k danému případu připomněl základní kritéria, jak posoudit, zda podání akcionářské žaloby bylo po právu, nebo zda šlo o zneužití práva ze strany akcionáře. Takové posouzení je samozřejmě důležité i pro rozsouzení toho, zda by měl akcionář nahradit společnosti související náklady, či nikoliv.

Nejvyšší soud uvedl, že:

- Případný neúspěch v řízení zahájeném akcionářskou žalobou bez dalšího ničeho nevypovídá o otázce zneužití práv akcionáře;
- Rozhodující jsou okolnosti podání žaloby, jež zde byly již v době zahájení řízení;
- Významné je, zda akcionář sledoval podáním žaloby smysl a účel tohoto institutu (tedy legitimní ochranu majetkových práv společnosti), resp. že zjevně nesledoval jiný cíl než ten, ke kterému žaloba slouží;
- Takový jiný nedovolený cíl je především snaha o dosažení nějaké individuální výhody v rozporu s korporální loajalitou. Např. prosazení snahy o donucení ostatních akcionářů k odkupu jeho akcií za výhodnější cenu, šikana členů volených orgánů, apod.;
- Nebude-li v řízení prokázáno, že akcionář žalobou sledoval takový jiný nelegitimní nebo nepřiměřený cíl, zásadně nepůjde o zneužití práva.

Nelze tedy vycházet toliko z (ne)úspěchu v soudním řízení, ale je nutné zkoumat motivy a výchozí pozici akcionáře, který žalobu podával. Teprve zjištěním motivace akcionáře je možné uzavřít, zda došlo ke zneužití práva, a tedy případně k uložení povinnosti náhrady souvisejících nákladů.

Vybraná právní věta | Odpověď na otázku, zda akcionář podáním žaloby zneužil své právo, je třeba posuzovat podle informací a okolností, které byly známy již v době podání žaloby. Samotný neúspěch v soudním řízení přitom neznamená, že akcionář své právo zneužil.

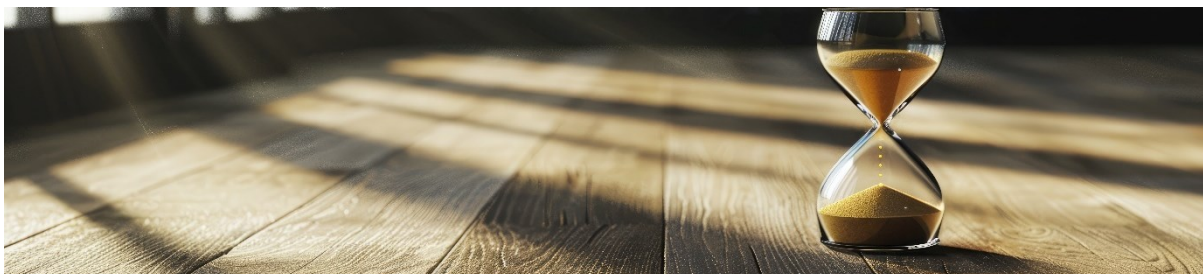
Pro posouzení, zda kvalifikovaný akcionář jednal v rozporu s principem korporální loajality a zda zneužil práva, jsou klíčové především zjištění, zda podáním žaloby zjevně sledoval jiný cíl než ten, ke kterému žaloba slouží, respektive zda jej ke vznesení akcionářské žaloby vedly jiné motivy, než ochrana společnosti a jejích společníků před zneužitím postavení statutárního či jiného voleného orgánu společnosti. Podstatné je, aby akcionář jednal v zájmu společnosti, nikoliv ve prospěch svých osobních či majetkových zájmů nebo zájmů jiných jednotlivců.

Akcionář přitom není povinen nejprve vyčerpat jiné, méně invazivní prostředky ochrany svých práv a až poté podat akcionářskou žalobu, neboť každý z těchto nástrojů sleduje jiný cíl a jejich použití je na sobě nezávislé.

ČERVEN 2025

Promlčení ručení člena představenstva za dluhy společnosti

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2025, sp. zn. 27 Cdo 2540/2024

ručení členů statutárních orgánů, péče řádného hospodáře, promlčení, náhrada újmy, věřitel společnosti, člen představenstva

Krátký komentář H&P | V červnu jsme vybrali rozhodnutí týkající se ručení členů statutárních orgánů. To je součástí souboru pravidel týkajících se péče řádného hospodáře.

Zjednodušeně řečeno, pokud člen představenstva porušil povinnost při výkonu své funkce a způsobil tím společnosti újmu, a tato společnost zároveň dluží nějakému věřiteli, který se po ní své pohledávky nemůže domoci, může tento věřitel vymáhat svoji pohledávku dokonce i po členovi představenstva, ačkoliv s takovou pohledávkou „nemá nic společného“, a to do výše jím způsobené újmy. Tímto pravidlem jsme se zabývali již dříve v ročence TOP korpo judikátů za rok [2020 \(květen\)](#), za rok [2022 \(červenec\)](#) a za rok [2024 \(září a říjen\)](#).

Zde se ale člen představenstva bránil proti takovému postupu námitkou promlčení. Tvrdil, že věřitel může mít nárok za společnosti, ale že nárok společnosti vůči němu na jím způsobenou újmu je už promlčený, tedy z něj nemůže nikomu ručit.

Nejvyšší soud námitce promlčení přisvědčil. Uvedl, že:

- Smyslem a účelem zákonného ručení je sice nastavit pro věřitele spravedlivější uspořádání vztahů v situaci, kdy je dobytost jejich pohledávek vůči právnické osobě zhoršena a (bývalý) člen voleného orgánu porušením povinností při výkonu funkce způsobil právnické osobě škodu, kterou právnické osobě nenahradil; ALE
- Požadavek, aby člen představenstva byl neustále ohledně všech dluhů společnosti připraven obhajovat svá podnikatelská rozhodnutí učiněná při výkonu funkce a prokazovat, že odpovídají standardu péče řádného hospodáře, ačkoliv promlčení lhůta k uplatnění práva společnosti na náhradu škody již uplynula, se přiči smyslu a účelu právní úpravy promlčení a jakkoliv oslabuje postavení věřitele, jednalo by se o zásah vůči členovi představenstva nepřiměřený;
- Tedy soud musí i v řízení o žalobě, kterou věřitel proti členu voleného orgánu uplatňuje nárok ze zákonného ručení k námitce posuzovat, zda právo společnosti na náhradu škody způsobené jí žalovaným porušením povinností při výkonu funkce bylo ke dni zahájení tohoto řízení promlčeno.

To zároveň znamená, že podáním žaloby věřitele na člena představenstva se (pro účely tohoto řízení) „zastaví“ i běh promlčecí lhůty práva společnosti na náhradu újmy za členem představenstva.

A co když je právo společnosti na náhradu újmy za členem představenstva skutečně promlčené, a je tím tedy i zásadně oslabena možnost věřitele využít ručení na svoji pohledávku za členem představenstva? V takovém případě je nutné zkoumat, zdali nedošlo k porušení povinností a vzniku újmy společností jiným členem představenstva nebo členem dozorčí rady, který původní nárok společnosti nechal promlčet. I takový další člen voleného orgánu v řadě se může stát případným ručitelem za dluhy společnosti vůči věřitelům.

Vybraná právní věta | Právo na náhradu škody způsobené porušením povinností při výkonu funkce se vůči členovi představenstva promlčí v subjektivní třileté a objektivní desetileté, resp. patnáctileté, promlčecí lhůtě (srov. § 629 odst. 1 a 636 občanského zákoníku). Námitku promlčení přitom může člen voleného orgánu vznést i v řízení o nároku ze zákonného ručení podle § 159 odst. 3 občanského zákoníku.

Smyslem a účelem institutu promlčení je v tomto případě (mimo jiné) ochrana člena představenstva před časově i obsahově neohrazenou povinností disponovat podklady a dalšími důkazy, jimiž může (musí) prokázat, že při výkonu funkce učinil podnikatelské rozhodnutí v souladu s pravidlem podnikatelského úsudku.

ČERVENEC 2025

Přezkum zprávy o vztazích

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2025, sp. zn. 27 Cdo 2745/2024

zpráva o vztazích, přezkum znalcem, ovládající osoba, ochrana společníků a věřitelů, kvalifikovaný společník

Krátký komentář H&P | V červenci jsme dále zůstali v oblasti korporálních litigací. Vybrali jsme rozhodnutí týkající se návrhu na přezkum zprávy o vztazích znalcem.

Zpráva o vztazích je dokument, který vypracovává každá společnost, která má ovládající osobu. Jde o nástroj ochrany společníků a věřitelů společnosti, jehož základním účelem je poskytnout informaci o tom, zda ovládané společnosti vznikla újma v souvislosti s tím, že je (typicky majoritní společník) ovládající osobou. Případně jaké (ne)výhody takový vztah ovládání má.

V tomto případě společnost zpracovala zprávu o vztazích, která byla projednána v souladu se zákonem na valné hromadě společnosti, avšak její obsah neodpovídal požadavkům zákona. Pro takový případ mají kvalifikovaní společníci možnost soudu navrhnout, aby jmenoval znalce, jehož úkolem je správnost dokumentu přezkoumat a určit, zda vlivem ovládající osoby nevznikla společnosti újma.

Kvalifikovaný společník tohoto svého práva využil a navrhl soudu jmenování znalce pro přezkum této zprávy o vztazích, která byla vyhotovena vadně. Půl roku před tímto návrhem však společnost založila do sbírky listin novou přepracovanou verzi zprávy o vztazích, která měla některé z vytýkaných vad napravit.

Nejvyšší soud uvedl, že ačkoliv je vedeno řízení o případném přezkumu původní zprávy o vztazích a její vadnosti, na rozdíl od soudů nižších instancí je toho názoru, že i v rámci tohoto řízení je nutné brát v úvahu novou přepracovanou zprávu o vztazích a to, zdali tato nová zpráva neodstraňuje některé v návrhu vytýkané vady staré zprávy.

Stačí přitom, že se společníci s touto přepracovanou verzí seznámit mohli. Z odkazu Nejvyššího soudu na jeho předchozí judikaturu lze dovozovat, že pro možnost seznámení se postačuje, že novou přepracovanou zprávu o vztazích společnost toliko založila do sbírky listin, aniž by došlo k jejímu projednání na valné hromadě.

Toto rozhodnutí je tedy z našeho pohledu zprávou pro společnosti, že své předchozí pochybení spočívající v neúplném vypracování zprávy o vztazích mohou případně svojí snahou o napravení tohoto stavu ještě dodatečně napravit tak, že takové napravení předchozích pochybení by mělo být zohledněno i v případném řízení o jmenování znalce pro přezkum zprávy o vztazích.

Vybraná právní věta | Pokud je zpráva o vztazích za určité období zpracována vadně, není v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy, aby ji ovládaná osoba následně přepracovala, opravila nebo doplnila – a to i po jejím založení do sbírky listin nebo projednání valnou hromadou.

Jestliže ovládaná osoba zprávu o vztazích přepracuje, opraví nebo doplní a umožní společníkům se s touto upravenou verzí seznámit (srov. NS 27 Cdo 2515/2020), je nutné v řízení o jmenování znalce k přezkumu zprávy o vztazích při posuzování jejího řádného zpracování (tedy pravdivosti a úplnosti) tyto úpravy zohlednit. Úpravy zprávy o vztazích je tak třeba vzít v úvahu v řízení o návrhu na jmenování znalce, pokud jsou splněny v zásadě dvě podmínky: (i) společníci byli s upravenou verzí seznámeni a (ii) přepracované znění zprávy je relevantní pro posouzení existence vážných důvodů podle § 85 zákona o obchodních korporacích.

Pokud ovládaná osoba opravou či doplněním (společníkem tvrzené a osvědčené) objektivní nedostatky zprávy o vztazích odstranila, je nutné uzavřít, že vážné důvody pro jmenování znalce k přezkumu takové zprávy odpadly.

SRPEN 2025

Přičitatelnost dobré víry kolektivnímu orgánu

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 6. 2025, sp. zn. 28 Cdo 945/2025

dobrá víra právnické osoby, přičitatelnost vědomosti, kolektivní orgán, statutární orgán, většina členů orgánu, vnitřní kontrolní systém

Krátký komentář H&P | Pro srpen jsme vybrali judikát s týkající se korporálního práva, který ale nevydal korporální senát Nejvyššího soudu. Tentokrát jsme čtenáře zavedli do oblasti přičitatelnosti dobré víry v případě kolektivního orgánu.

V daném případě Nejvyšší soud jako jednu z více relevantních právních otázek posuzoval také otázku dobré víry právnické osoby. V daném případě šlo o přičitatelnost vědomí o otázce možnosti vydržení, tedy zda právnická osoba dle (starého) občanského zákoníku mohla být v dobré víře, že jí daná věc patří jako vlastníkov. Tedy, že může mít za to, že je tzv. oprávněným držitelem.

Platí, že dobrá víra takového držitele věci zaniká přinejmenším v okamžiku, kdy se držitel seznámil se skutečnostmi, které objektivně musely vyvolat pochybnost o tom, že mu věc po právu patří. V daném případě se o takové skutečnosti měl dozvědět pouze jeden z více členů představenstva akciové společnosti. Tedy jeden z více členů kolektivního orgánu.

Na tomto místě Nejvyšší soud připomněl ustálenou judikaturu, která uvádí, že pro otázku vědomosti statutárního orgánu je v případě kolektivního orgánu zpravidla rozhodující dobrá víra většiny jeho členů. Tedy, obecné pravidlo nám říká, že v případě vícečlenného kolektivního orgánu nemusí pro vyloučení dobré víry postačovat pouze to, že o nějaké rozhodné skutečnosti vylučující dobrou víru ví pouze jediný člen představenstva. Musela by být dovozena vědomost většiny členů tohoto orgánu.

Z tohoto obecného pravidla však již soudní praxe dovodila množství výjimek. Tyto výjimky se uplatní zejména tam, kde by lpění na uvedeném obecném pravidlu nebylo přiměřené a vedlo ke zjevným nespravedlnostem. Tak bylo v minulosti např. dovozeno, že pro dovození přičitatelnosti vědomosti o určité skutečnosti postačuje, že o dané věci ví pouze zaměstnanec. Např. vedoucí právního oddělení ve věci, kde řeší právní záležitosti za danou právnickou osobu.

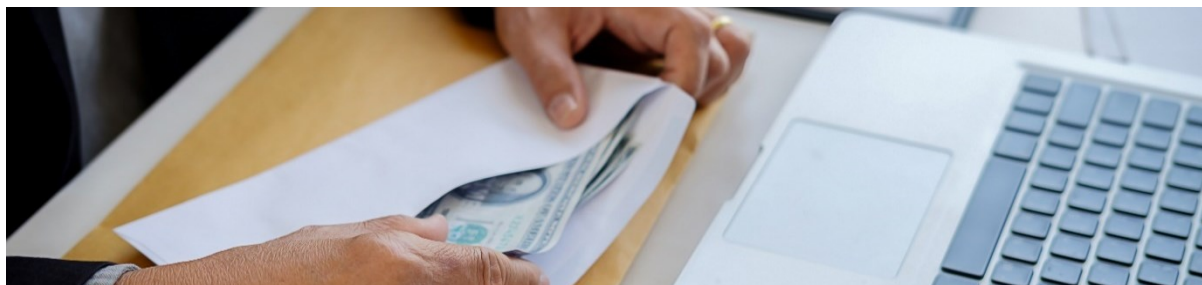
Co z tohoto rozhodnutí plyne? Že na jedné straně je určitě nutné znát platnost obecného pravidla o přičitatelnosti vědomí právnické osoby v případě kolektivního orgánu. Na straně druhé je však nutné nastavit interní funkční systém kontroly, který v maximální možné míře zamezí excesům, které by dané obecné pravidlo mohly prolomit a být tak k tíži dané právnické osoby. Na takový systém jsme již v minulosti upozorňovali. A kdo je odpovědný za jeho implementaci? Opět je to samozřejmě statutární orgán.

Vybraná právní věta | Dobrá víra právnické osoby se zásadně odvíjí od vědomosti jejího statutárního orgánu – v případě kolektivního statutárního orgánu je zpravidla rozhodující dobrá víra většiny jeho členů, a je jí vždy nutno hodnotit objektivně.

ZÁŘÍ 2025

Přezkoumání důvodů pro nevyplacení odchodného

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 6. 2025, sp. zn. 27 Cdo 709/2025

odchodné jednatele, smlouva o výkonu funkce, odvolání z funkce, porušení povinností, rozvazovací podmínka, neplatnost rozhodnutí valné hromady (jediného společníka)

Krátký komentář H&P | V září jsme zamířil zpět do vod „odchodného“ jednatele při jeho odvolání z výkonu funkce.

Jednatel žaloval společnost, ve které vykonával tuto funkci, o odchodné. Z funkce byl odvolán s tím, že jediný společník uvedl, že jednatel měl dle jeho názoru závažně a opakovaně porušovat své povinnosti, když měl některé výdaje, které společník považoval za osobní, vyúčtovat do nákladů společnosti.

Ve smlouvě o výkonu funkce bylo sjednáno, že jednatel neměl právo na odchodné, jestliže byl odvolán z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů zvláště hrubým způsobem, nebo závažného nebo opakovaného porušení zákonných i interních předpisů.

S tím jednatel nesouhlasil, když dle jeho slov šlo o náklady z pohledu chodu společnosti běžné, přičemž i tyto náklady vedly k činnostem, při kterých jednatel získával nové klienty.

Dovolatel se nepovedlo vymezit dovolací otázku, kterou by bylo možné projednat, proto NS dovolání odmítl. Soud ale uvedl, že jelikož jednatel nenapadl rozhodnutí jediného společníka o jeho odvolání ve tříměsíční lhůtě z hlediska jeho platnosti, nelze již v jiném řízení platnost rozhodnutí posuzovat jako předběžnou otázku. Dle názoru NS žaloba opřená o tvrzení, že rozvazovací podmínka nároku na vyplacení odchodného dle smlouvy o výkonu funkce nebyla splněna, by tak mohla být úspěšná toliko v případě, že by rozhodnutí jediného společníka bylo zdánlivé (jelikož v takovém případě by bylo ještě z hlediska platnosti přezkoumatelné).

Z takového závěru plyne, že je nutné dbát na správnou textaci podmínek pro výplatu odchodného ve smlouvě o výkonu funkce tak, aby byly podmínky pro výplatu jasné a vymahatelné pro obě strany. I tak se však nelze nezamyslet nad rozhodnutím kritičtěji. Zejména, zdali je odkaz NS do řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele na místě. Je totiž otázkou, čeho by se dovolatel v takovém řízení domohl.

V dané věci se nepodává, že jediný společník nemohl jednatele odvolat, byť i bez udání důvodů. Lze tak očekávat, že by tvrzené důvody pro odvolání jednatele v rámci neplatnostního řízení přezkoumávány tak jako tak nebyly a jednatel by v řízení (alespoň z toho, co je o rozhodnutí jediného společníka z judikátu známo) pravděpodobně úspěšný nebyl. Nabízí se tak myšlenka, zdali dovolatelem předložená otázka byla skutečně o (ne)platnosti jeho odvolání spíše, než že šlo o otázku výkladu daného ustanovení smlouvy a zkoumání naplnění podmínek pro aplikaci daného čistě závazkového ujednání bez korporačního přesahu. Rozřešení takových myšlenek se, i s ohledem na to, že jde o odmítnutí dovolání, samozřejmě již nedozvíme. Ze stejného důvodu je také nutné uznat, že i zdůvodnění rozhodnutí je strohé, a proto doporučujeme k argumentaci v něm přistupovat spíše zdrženlivě.

Vybraná právní věta | Platnost rozhodnutí valné hromady (jediného společníka) o odvolání z funkce jednatele pro závažné a opakované porušení povinností vyplývajících z právních předpisů a kodexu chování společnosti, které vedlo ke ztrátě důvěry, lze přezkoumávat pouze v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady dle § 191 a násl. zákona o obchodních korporacích. V jiných řízeních nelze otázku platnosti posuzovat ani jako otázku předběžnou.

Žaloba založená na tvrzení, že rozvazovací podmínka nároku na vyplacení odchodného podle smlouvy o výkonu funkce nebyla splněna, tak může být úspěšná pouze v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady nebo o určení zdánlivosti usnesení valné hromady.

ŘÍJEN 2025

Souběh funkcí & bezdůvodné obohacení

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2024, sp. zn. 27 Cdo 2155/2024

souběh funkcí, bezdůvodné obohacení, závislá práce, pracovní smlouva, obchodní vedení, odměna za práci

Krátký komentář H&P | V říjnu jsme se vrátili k tzv. souběhům funkcí. Na úvod připomínáme, že souběhem je situace, kdy má člen statutárního orgánu uzavřenou se společností pracovní smlouvu. To, zda se fakticky vykonávaná činnost dle pracovní smlouvy překrývá s obchodním vedením (pravý souběh), nebo nikoliv (nepravý souběh), poté rozhoduje o tom, zda jde o souběh „dovolený“.

Respektive, je-li sjednána pracovní smlouva na činnosti tzv. obchodního vedení, nemůže jít o pracovní smlouvu, ale jde fakticky o „manažerskou smlouvu“ (smlouvu o výkonu funkce) nebo dodatek k ní. Chce-li člen statutárního orgánu v pravém souběhu z takové smlouvy pobírat odměnu, musí být taková smlouva schválena.

V daném případě měl jednatel s.r.o. uzavřenou namísto smlouvy o výkonu funkce pracovní smlouvu. Nejvyšší soud byl z jejího obsahu přesvědčen, že se jedná o pravý souběh. K této smlouvě byl však ještě později uzavřen dodatek, dle kterého měl jednatel pobírat další mimořádnou odměnu za činnost, která se dle názvu jevila odbornou činností inženýrsko-geologického průzkumu.

Nejvyšší soud v tomto kontextu připomněl, že:

- Obchodní vedení představuje jednu z hlavních oblastí působnosti statutárního orgánu společnosti zahrnující organizování a řízení běžné podnikatelské činnosti společnosti, zejména rozhodování o provozu podniku (závodu) společnosti a s tím souvisejících vnitřních záležitostech společnosti. Při obchodním vedení jde především o proces vytváření vůle (přičitatelné) společnosti, jež se následně může projevit (a zpravidla projeví) navenek v podobě právního jednání;
- Zda určitá činnost spadá do kategorie obchodního vedení, nelze určit paušálně; je nezbytné přihlížet ke specifikům konkrétního případu;
- Ze skutkových okolností daného případu však nebylo soudy zjišťováno, zda činnost vykonávanou dle dodatku k pracovní smlouvě prováděl jednatel v rámci své funkce, nebo zda šlo o pracovní činnost v klasickém postavení podřízenosti a nadřízenosti nespádající do obchodního vedení jednatele.
- Nejvyšší soud proto uzavírá, že vykonával-li jednatel pro společnost s jejím vědomím a podle jejích pokynů (nad rámec činností spadajících do působnosti statutárního orgánu) i závislou práci ve smyslu zákoníku práce, ačkoliv mezi nimi nebyla sjednána platná pracovní smlouva, musí mu být vydáno bezdůvodné obohacení, které společnosti jako zaměstnavateli vzniklo tím, že přijala od fyzické osoby plnění (vykonanou práci) bez právního důvodu.

Tedy, ačkoliv by jednatel neměl pro takovou činnost platně sjednanou pracovní smlouvu, není jeho cesta k odměně zavřená absolutně. Odměna je však představována bezdůvodným obohacením, které na straně společnosti vzniklo v důsledku vykonání pracovní činnosti mimo sjednaný pracovněprávní vztah (v rámci faktického pracovního poměru).

Vybraná právní věta | Vykonával-li člen statutárního orgánu pro společnost s jejím vědomím a podle jejích pokynů – nad rámec činností spadajících do působnosti statutárního orgánu – i závislou práci ve smyslu § 2 odst. 4 a 5 zákoníku práce, aniž by mezi nimi byla sjednána platná pracovní smlouva, popřípadě platná dohoda o pracích konaných mimo pracovní poměr, vzniká společnosti jako zaměstnavateli bezdůvodné obohacení, neboť přijala od fyzické osoby plnění (vykonanou práci) bez právního důvodu a toto bezdůvodné obohacení je povinna vydat.

Soudy jsou přitom povinny zjišťovat konkrétní faktické činnosti, které člen statutárního orgánu vykonával, aby bylo možné učinit závěr, zda činnosti uvedené v textu pracovní smlouvy spadají do působnosti statutárního orgánu či nikoliv.

KONEC ROKU 2025

Protesty

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2025, sp. zn. 27 Cdo 1754/2025

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2025, sp. zn. 27 Cdo 2629/2024

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2025, sp. zn. 27 Cdo 2642/2024

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2025, sp. zn. 27 Cdo 2685/2024

protest na valné hromadě, aktivní legitimace společníka, neplatnost usnesení valné hromady, zneužití hlasovacích práv, obsah a výklad protestu, závažné důvody pro nepodání protestu

Krátký komentář H&P | Konec roku 2025 jsme tématicky spojili a za poslední dva měsíce roku vybrali rovnou čtyři judikáty. Jejich společným jmenovatelem je korporáční nástroj společníků a akcionářů obchodních korporací – tzv. protesty. Protest je institut pro poměry kapitálových společností nový přijetím zákona o obchodních korporacích, který se vyvinul na dřívějším institutu námitek v družstvech (ty naopak zákon o obchodních korporacích opustil).

Mělo by jít o obsahově relativně kvalifikované jednání, které má učinit společník v souvislosti s valnou hromadou. Skrze protest má společník sdělit své výtky vůči valné hromadě (typicky vady ve svolání anebo průběhu) a tím si mj. vymezit aktivní legitimaci pro případné soudní řízení, ve kterém by se snažil výsledky valné hromady zvrátit.

Nejvyšší soud nyní přinesl rovnou několik poznámek k protestům, které heslovitě shrnujeme:

- **Obsah (27 Cdo 1754/2025 – odm.)** | Nejvyšší soud uvedl, že nebyl-li důvod neplatnosti napadeného usnesení valné hromady, spočívající ve zneužití hlasovacích práv společníka, uplatněn formou protestu, soudy se tímto důvodem při posuzování platnosti napadeného usnesení nemohou zabývat. Tedy i případná námitka zneužití hlasovacích práv jiným společníkem musí být v protestu dle tohoto rozhodnutí obsažena (což je jinak relativně překvapivé oproti běžnému přístupu přezkoumávání zneužití práva soudy ex officio z obsahu spisu).
- **Výklad (27 Cdo 2629/2024)** | V protestu bylo pouze uvedeno, že je usnesení o rozdělení zisku v rozporu s právními předpisy, čl. XY společenské smlouvy a dobrými mravy, přičemž byly konstatovány v tomto ohledu konkrétní skutkové okolnosti, které měly vést také ke zneužití hlasovacího práva (srov. výše) a jediným cílem mělo být vyhladovění druhého společníka. Odvolací soud sdělil, že takový protest je neurčitý. Nejvyšší soud uzavřel, že takový závěr je předčasný a nesprávný, jelikož soudy musí přihlídnout k obsahu protestu a jeho smyslu, když protest jasně poukazuje na cílené finanční vyčerpání navrhovatele druhým společníkem skrze rozhodnutí o rozdělování zisku.
- **Nepodání protestu (27 Cdo 2642/2024 – odm., 27 Cdo 2685/2024 – odm.)** | Nepodání protestu je možné prominout pouze ze závažných důvodů. Za takové nelze považovat tvrzenou zmatečnost ohledně svolání valné hromady, ani její odvolání osobou odlišnou od svolavatele, pokud byla pozvánka řádně a včas doručena a společník měl dostatečný čas k přípravě a účasti. Pokud se společník neúčastní valné hromady z vlastní vůle, nejde o závažný důvod a může podat protest předem. Naopak nevědomost společníka o konání valné hromady předem s tím, že je o ní informován až na jejím konání, na což společník reaguje svým odchodem z valné hromady, je omluvitelným důvodem, pro který protest podávat nemusel, jelikož se na konání valné hromady nemohl řádně připravit.

Protesty tak nadále zůstávají jedním z klíčových jednání společníka na valné hromadě, které často rozhodnou o jeho případném (ne)úspěchu v navazujícím soudním řízení.

Vybrané právní věty | Nebyl-li důvod neplatnosti napadeného usnesení valné hromady spočívající ve zneužití hlasovacích práv ve smyslu § 212 odst. 2 občanského zákoníku, uplatněn formou protestu, soudy se tímto důvodem při posuzování platnosti napadeného usnesení nemohou zabývat. (27 Cdo 1754/2025).

Soudy jsou povinny řádně posoudit obsah protestu proti usnesení o rozdělení zisku, mimo jiné s využitím výkladových pravidel podle § 555 až 558 občanského zákoníku. (27 Cdo 2629/2024)

Výjimky z povinnosti uplatnit protest proti usnesení valné hromady jsou konstruovány tak, aby umožnily společníkovi domáhat se neplatnosti usnesení i z důvodů, které nemohl ze závažných (omluvitelných) důvodů uplatnit formou protestu. (27 Cdo 2685/2024)

Nevědomost společníka o konání valné hromady, způsobená tím, že mu nebyla doručena pozvánka, a jeho následný odchod z místa konání valné hromady po jejím zahájení při předkládání listiny přítomných k podpisu, je možné při splnění dalších podmínek považovat za subjektivní okolnosti na jeho straně, které mu bránily podat protest ze závažných důvodů. (27 Cdo 2642/2024)

Naopak za závažný důvod nelze považovat tvrzenou zmatečnost ohledně svolání valné hromady, čas a místo jejího konání, ani oznámení o jejím nekonání osobou odlišnou od svolavatele (druhým jednatelem), pokud byla pozvánka řádně a včas doručena a společník měl dostatečný prostor k přípravě a účasti. Pokud se společník neúčastní zasedání valné hromady bez závažných důvodů a nevyužije možnosti podat protest předem, připravuje se tím sám o možnost napadat platnost přijatého usnesení. Časná ranní hodina konání, rodinné důvody ani jím svolaná valná hromada v tentýž den nepředstavují závažné objektivní či subjektivní důvody, které by bránily podání protestu nebo účasti na valné hromadě. (27 Cdo 2685/2024)

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

www.havelpartners.cz